

Второ съобщение

Двете дървета и двата принципа на живеене

Пасажи от Писанията: Бит. 2:9; Евр. 4:12; 1 Кор. 2:14-15; Римл. 8:4, 6; Еф. 4:18-19; 2 Кор. 11:3

I. Двете дървета в Битие 2:9—дървото на живота и дървото за познаване на доброто и злото—представяват два принципа на живеене:

- А. Двете дървета показват, че християнинът може да живее според два различни принципа—принципа на правилното и неправилното или принципа на живота—1 Кор. 8:1.
- Б. Християните не бива да се ръководят от принципа на правилното и неправилното, от принципа на доброто и злото, а от живота—1 Йн. 5:11-13, 20.
- В. Когато приехме Господ Исус и придобихме нов живот, ние придобихме един нов начин на живеене—принципът на живота. Ако не сме запознати с този принцип, ще отхвърляме принципа на живота и ще следваме принципа на правилното и неправилното.
- Г. Нашето християнско битие не е свързано с това да питаме дали нещо е правилно или неправилно, а е свързано с това да сверяваме всичките си действия с живота в нас—Римл. 8:6; Еф. 4:18-19.

II. Нашият християнски живот се основава на вътрешния живот, а не на някакъв външен стандарт на правилното и неправилното; нашият принцип на живеене е вътрешен, а не външен:

- А. Ако живеем според принципа на правилно и неправилно, ние не се различаваме от светските хора—17-ти стих.
- Б. Правилното и неправилното не се решават от някакъв външен стандарт, а от вътрешния живот.
- В. Трябва да избягваме не само всички лоши неща, но и нещата, които са просто добри:
 - 1. Християните могат да вършат само това, което произлиза от живота. Съществуват зли неща, добри неща и нещата на живота—Йн. 1:4; 10:10; 1 Йн. 2:25; 5:13.
 - 2. В Битие 2:9 „доброто и злото“ са поставени заедно като един път, а „животът“ е един друг път.
 - 3. Съществува един стандарт, който е по-висок от стандарта на доброто—стандартът на живота—Йн. 11:25; 1 Йн. 5:11-12.
 - 4. Стандартът на християнския живот се разправя не само със злите неща, но също и с добрите и правилни неща.
 - 5. Много неща са правилни според човешките стандарти, но божественият стандарт ги определя за неправилни, защото им липсва божествения живот.
- Г. Християнското живеене се основава на вътрешния живот—Римл. 8:2, 6, 10-11:
 - 1. Християните не бива да определят нищо извън живота—1 Йн. 5:13.
 - 2. Всичко, което води до нарастването на вътрешния живот, е правилно, а всичко, което води до намаляване на вътрешния живот, е неправилно.
 - 3. Нашият път е Божият живот, а не правилното и неправилното; разликата между тези два принципа е огромна и контрастът между тях е много голям.
 - 4. Въпросът, който трябва да си зададем, е дали божественият живот в нас се издига или спада; това определя пътя, по който ние поемаме.

5. Бог изисква ние да удовлетворяваме божествения живот; трябва да вършим нещата така, че да задоволяваме живота, който Бог ни е дал—Йн. 1:4; 3:15.
6. Като християни, ние трябва да се покаяваме пред Бога не само за греховете, които сме извършили, но често пъти и за добрите неща, които сме сторили.
7. Принципът на нашето живеене не се състои в разграничаване между доброто и злото; ние сме длъжни да застанем пред Бога, за да решим кои неща произлизат от живота и кои—от смъртта—Римл. 8:6; 1 Йн. 3:14.

III. Ако искаме да живеем според принципа на живота, трябва да разделяме духа от душата и да познаваме духа—Евр. 4:12; 1 Кор. 2:14-15:

- A. Господ, Който е Духът, живее, обитава, работи, движи се и действа в нашия дух и ние сме един дух с Него—2 Кор. 3:17; Римл. 8:16; 1 Кор. 6:17:
 1. Ако искаме да познаваме Господа на практика и да Го преживяваме във всекидневния си живот, трябва да се научим да изпитваме духа си—2:14-15.
 2. Ако не познаваме човешкия си дух, не можем да разберем Божието движение в нас и не можем да следваме Господа, защото Господ е Духът, Който живее в нашия дух—1 Йн. 2:27; 2 Тим. 4:22.
- B. Трябва да знаем разликата между нашия дух и останалите наши вътрешни части—Пс. 51:6; Езек. 36:26; 1 Петр. 3:4.
- B. Каквото и да вършим в душата си, било то правилно или неправилно, означава да живеем в стария човек; ето защо, трябва да се отричаме от душевния си живот, от егото си—Мт. 16:24-26.
- Г. Когато следваме духа си, ние следваме Самия Господ, защото Господ е в нашия дух—2 Тим. 4:22; 1 Кор. 6:17.

IV. За да живеем според принципа на живота, трябва да следваме вътрешното чувство на живота—Римл. 8:6; Еф. 4:18-19; Ис. 40:31:

- A. Чувството на живота е субективно, личностно и практично:
 1. От отрицателна страна, чувството на живота е усещането за смърт—Римл. 8:6а.
 2. От положителна страна, чувството на живота е усещането за живот и мир със съзнанието за сила, задоволение, почивка, сияйност и утеха—стих 6б.
- B. Източникът на чувството на живота е божественият живот (Еф. 4:18-19), законът на живота (Римл. 8:2), Святият Дух (11-ти стих; 1 Йн. 2:27), пребъдващият в нас Христос (Йн. 15:4-5) и действащият в нас Бог (Фил. 2:13).
- B. Функцията на чувството на живота се състои в това да ни показва дали живеем в природния живот или в божествения живот, в плътта или в Духа—1 Кор. 2:14-15; Римл. 8:8-9; Гал. 5:16-17.
- Г. Растежът в живота на вярващите зависи от това как те се отнасят спрямо вътрешното чувство на живота—Еф. 4:15; Кол. 2:19; 1 Кор. 3:6-7.
- Д. Трябва чрез молитва да влезем в чувството на живота и всеки ден да живеем според неговия контролиращ, водещ и направляващ елемент—Римл. 8:6; Еф. 4:18-19; 1 Йн. 2:27.
- Е. Колкото повече ходим по духа и следваме чувството на живота, толкова повече ще живеем според принципа на живота—Римл. 8:4, 6.

V. Ако живеем според принципа на живота, ще изпитваме нещата не според правилното и неправилното, а според живота и смъртта—2 Кор. 11:3:

- A. Евангелието от Йоан набляга на факта, че дървото на живота се противопоставя на дървото на познанието за доброто и злото и че ние сме длъжни да се интересуваме от живота, а не от доброто и злото—4:10-14, 20-21, 23-24; 8:3-9; 9:1-3; 11:20-27.
- B. Най-добрият начин да изпитваме нещата—това е тайната на изпитването—е да ги изпитваме съгласно живота и смъртта. Трябва да се научим да изпитваме, да различаваме нещата според живота и смъртта, да отхвърляме всички приказки, които ни лишават от наслаждението на Христос като наше жизнено снабдяване и да приемаме истинското служение на Господа, което винаги ни укрепва в наслаждението на Христос като наше жизнено снабдяване—Римл. 8:6; 2 Кор. 11:3.